

ОТ ЙЕРУСАЛИМ НА ВЕЛИКА СЪБОТА

Ето ни в Йерусалим - най-голямото духовно бойно поле в историята на човешкия род. Това е Косово поле на човечеството. Тук са се водили много битки между войските на Небесното и земното царство. На това място Пълководецът на небесното войнство, нашият Спасител Иисус Христос е водил главната битка и е спечелил главната победа. Всички битки, които Неговата светоносна войска е водила след това, приличат на Неговата битка - както по мъките, така и по победите.

Вече шест дни преживяваме мъките на нашия Господ. Обиколихме всички места, където Той е страдал, и напоихме всяко от тях със сълзите си. Душите ни са измъчени, но - чудно - физически се чувстваме добре. Спим малко, постим много, стоим на богослуженията с часове, по цял ден ходим нагоре и надолу из Светия град. И никой не е уморен, никой не е болен, никой не се оплаква. Но душите са притиснати сякаш от надгробна плоча и нищо на света освен възкресението на нашия измъчен Господ не може да сваля тази плоча и да ни възкреси. Едва чакаме тази страшна събота да отmine и да посрещнем преславната неделя.

Ех, къде са бачките съботяни - да дойдат в Йерусалим и да изпитат душевните страдания, които ние изпитахме през тези шест дни? Тогава и през ум не би им минало да празнуват съботата вместо неделята. Ето, съботата не ни донесе никакво облекчение. В този ден ние преживяваме в пълнота страданията на нашия Господ, събираме в едно всички Негови мъки и чакаме неделята като облекчение, почивка и избавление.

- Какво се е случило днес с Господа? - попита един от поклонниците, Илия.

- Слязъл е в ада, за да яви Себе Си и Своето Евангелие на онези, които са умрели преди Неговото идване и така да вземе под Своя власт всички човешки поколения - минали, сегашни и бъдещи. На всички да яви истината и на всички да предложи спасение.

- Та нима съботяните празнуват слизането в ада, а не Възкресението на Господа?

Днес неколkokратно ходихме в храма на Гроба Господен. Искаше ни се да сме там непрестанно. Сякаш невидимият Домакин ни викаше при Себе Си на Голгота, за да изцери чрез Своите телесни рани раните на нашите души. Този храм се нарича и Храм на Възкресението. Свободно би могъл да бъде наречен и „Възкръсналият храм“, защото наистина той е възкръсвал няколко пъти. Езическият цар Адриан го разрушил до основи и на негово място поставил римската мерзост - идолите на Юпитер и Венера. Юлиан Отстъпник, арабският халиф Омар и персиецът Хозрой са го плякосвали и осквернявали един след друг. Но след смъртта на своите рушители храмът неизменно възкръсвал, и то в нова, по-голяма красота и слава. Не е ли това

възкресение? Не е ли бил и Христовият кръст погребан под земята, а после възкръснал?

О, велики Господи Христе, едничък непобедим и всемогъщ! И вещите, свързани с Твоето име, възкръсват, а какво остава за хората и народите! Какво остава за Теб, вечна Истино и вечни Животе!